

## Arrest

nr. 129 338 van 15 september 2014  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 april 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 27 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, dient op 16 januari 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 27 februari 2014 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing met reden:

*“ Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.*

*Er worden medische elementen aangehaald voor S., R.. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 21.02.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat "uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."*

*Derhalve*

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*

*2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

*Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

*Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielprocedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.*

*Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven."*

## **2. Onderzoek van het beroep**

**2.1.** In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van "art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 9 TER, 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling;

*Schending van de principes van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht en het nakomen van het evenredigheidsbeginsel, principes van machtsoverschrijding en van de zorgvuldigheidsplicht die de overheid dient na te gaan bij het treffen van elke administratieve beslissing;*

*Schending van artikel 3 van de EVRM ;"*

Het middel luidt als volgt:

*"Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;*

*Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn.*

*Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen, hetgeen in casu niet gebeurde;*

*De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan, hetgeen in casu niet gebeurd is ;*

*Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;*

*Overwegende dat de artikelen 2 en 3, van de wet van 29 juli 1991*

*betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke éézijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurder of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt; dat aan*

de door voornoemde wetsbepalingen opgelegde motiveringsplicht is voldaan wanneer de weigering tot machtiging duidelijk de redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

Dat de aanvraag steunende op artikel 9 ter ingeleid werd op grond van een ernstige ziekte, nl kanker, die in België ontdekt werd.

Dat het niet nutteloos is de Raad verder toe te lichten wat betreft de aard van de eerder zeldzame aandoening van verzoekende partij, nl de ziekte van Kahler

(...)

Dat al deze medische literatuur noodzakelijk is vooreerst om de essentiële noties ivm deze speciale vorm van helaas, ongeneesbare kanker waar te nemen, om de heel specifieke behandelingen die plaatsvinden naargelang het stadium van de ziekte die er 3 telt, om een beeld te hebben van de globale staat in dewelke de persoon die deze aandoening vertoont verkeert en in fine om het advies van de arts-ambtenaar te toetsen, ten aanzien van de aangehaalde middelen en meer specifiek ten aanzien van de zorgvuldigheidsplicht en de formele motiveringsplicht waarin rekening dient te worden gehouden met alle elementen die door de verzoekende partij werden voorgelegd maar ook met alle elementen die een geneesheer normaliter kent of moet kennen of, indien hij ze niet kent gelet op het specialisme, die hem door een bijgeroepen specialist ter kennis worden gebracht.

Dat dient te worden vastgesteld dat uit de door verzoekende partij voorgelegde medische stukken blijkt :

- dat het om een 48 jarige vrouw gaat, hetzij een uitzondering tav de gemiddelde leeftijd van de patiënten die een Kahler ziekte vertonen (gemiddelde leeftijd van eerder rond de 70 jaar )

- dat het ondermeer omwille van haar jonge leeftijd dat naast intensieve en hooggedoseerde chemotherapie zij ook een stamceltransplantatie kreeg.

- Dat de behandelende dokter stelt dat lx per maand een dagopname heeft voor BIFOSFONATEN ( CFR SUPRA verwickelingen van de stamceltransplantatie Verhoogd calciumgehalte in het bloed, vooral door verhoogde botafbraak. Kan worden aangepakt door intensieve vochttoediening, corticosteroiden (zie hoger) en bisfosfonaten (geneesmiddelen die het bot versterken).) Dat het duidelijk moet zijn dat kortom uitgelegd, het verhoogd calciumgehalte dat in het bloed terecht komt en dat levensgevaarlijk is rechtstreeks van de botten komt die afbreken: dat het vanzelfsprekend is dat de botafbraak op zich heel pijnlijk is vooreerst maar ook invaliderend. In casu is verzoekende partij niet altijd in staat om al was het maar recht te staan. Het is vanzelfsprekend dat de pijn hevig, laat staan soms onverdraaglijk wordt en dat het regelmatig nemen van pijnstillers ook een noodzaak is.

- CFR SUPRA p 6 Bij de botaantasting kan kalk vrijkomen, wat leidt tot een verhoging van het kalkgehalte in het bloed (hypercalciëmie genoemd). Dit is een levensgevaarlijke aandoening waarbij patiënten eerst dorst hebben en te veel gaan plassen, vervolgens uitgedroogd raken, meestal met ernstige obstipatie, verward en versuft worden en nierbeschadiging ontwikkelen.

- Dat de behandelende dokter stelt dat de patiënte zich in het stadium III A van de evolutie van de ziekte bevindt

- Gelet op de klassieke indeling in 3 stadia bevindt verzoekende partij zich dus in de laatste fase van de ziekte: cfr supra Stadium 3

Kankercellen in het hele lichaam, verminderde rode bloedcellen, verhoogde calciumconcentraties, meer dan 3 tumoren in het bot, hoge concentraties Meiwit in urine en bloed.

De overleving bedraagt gemiddeld 15 maanden.

Overwegende dat vooreerst dient te worden vastgesteld dat de arts-ambtenaar in zijn advies zich beperkt te stellen dat verzoekende partij aan “morbus IgAKahler met chemotherapie en een stamceltransplantatie “lijdt met als resultaat een “zeer goede partiële remissie”;

Dat uit dit advies en a fortiori uit de beslissing die naar het advies verwijst, blijkt NIET dat de arts-ambtenaar degelijk rekening heeft gehouden met het stadium van evolutie van de ziekte bij verzoekende partij, die zoals uit de hierboven medische informatie blijkt, van centraal belang is en ook de behandeling en prognose induceert;

Dat deze vaststelling reeds volstaat om de beslissing nietig te maken, vermits niet met zekerheid kan worden aangehaald dat de arts-ambtenaar wel degelijk met dit stadium III heeft rekening gehouden wat betreft de algemene gezondheidstoestand van de verzoekende partij, de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de nodige opvolging en nodige medicijnen.

Dat uit de medische attesten die door verzoekende partij voorgelegd werden blijkt inderdaad dat verzoekende partij die slechts 48 jaar oud is ( tav ziekte een “jonge” patiënt) zich in het stadium III A bevindt, hetgeen overeenstemt met het meest gevorderde stadium van de ziekte

*Dat bijkomend dient te worden vastgesteld dat de arts ambtenaar slechts de “heel goede remissie” blijkt te weerhouden doch minimaliseert de gelegenheid dat er slechts sprake is van “partiële” remissie, hetgeen inhoudt dat kankercellen steeds aanwezig zijn.*

*De arts-ambtenaar maakt geen onderzoek van de gevolgen die gepaard gaan met het feit dat de kanker uiteindelijk steeds aanwezig is.*

*Dat de beslissing derhalve eveneens om die reden dient te worden vernietigd.*

*Dat wat betreft de beschikbaarheid van de huidige nog lopende essentiële behandeling, (zonderinachtneming van verdere behandeling wegens de evoluerende kankercellen) nl en de opvolging en de één maandelijks opname voor toediening van de levensbelangrijke BIFOSFONATEN, dient te worden vastgesteld dat de beslissing steunt op één onderzochte website, nl [http://www.hematologv.ru/omni/resource/lpu\\_moscow/](http://www.hematologv.ru/omni/resource/lpu_moscow/).*

*Dat dient te worden vastgesteld dat noch de RVV noch de raadsman van verzoekende partij in staat zijn om kennis te nemen, a fortiori controle uit te oefenen op de voorgelegde informatie;*

*Deze blijkt inderdaad enkel in de Russische taal te zijn opgesteld.*

*Dat derhalve niet vaststaat dat de behandeling beschikbaar zou zijn, in abstracto.*

*Dat concreet dient te worden vastgesteld dat de kliniek waarvan sprake, enkel in het district van MOSKOU aanwezig zou zijn.*

*Dat verzoekende partij echter geregistreerd staat in Tsjetsjenië, hetzij op bijna 2000 km van Moskou.*

*Dat niet nagegaan werd en evenmin rekening gehouden werd met het feit dat de toediening van de noodzakelijke BIFOSFONATEN, enkel in het ziekenhuis worden toegediend, a ratio van één keer per maand.*

*Dat verzoekende partij derhalve om de maand zich naar Moskou zou moeten begeven, hetgeen in haar ziektebeeld niet te beogen is.*

*Dat de beslissing zich beperkt te stellen dat verzoekende partij kan reizen en dat een behandeling mogelijk is in Moskou doch blijkt niet met zekerheid uit het advies dat de arts ambtenaar rekening zou hebben gehouden met de frequentie van de toediening van de behandeling en met het feit dat een dagopname telkens noodzakelijk was .*

*Dat tot slot dient de vraag te worden gesteld of de kliniek waarvan sprake is degelijk een staatsziekenhuis is of een privé kliniek, daar heel duidelijk vermeld wordt dat het om een Europees ziekenhuis gaat*

*Dat zo dit het geval zou zijn dient te worden vastgesteld dat de informatie mbt de toegankelijkheid van de zorgen niet pertinent zou zijn.*

*De beslissing dient derhalve te worden vernietigd, daar niet blijkt dat rekening gehouden werd met alle medische gegevens die voorgelegd werden.*

*Dat verzoekende partij tot slot zich zelf heeft informeren met betrekking tot de beschikbaarheid van haar behandeling in het district ASTRAKAN, dat deel uitmaakt van de Russische Federatie, dat het dichtste bijgelegen district van het Noordelijke Kaukasus, waar geen behandeling ter beschikking staat.*

*Dat in Astrakan geen “vreemdelingen” afkomstig uit het Noordelijke Kaukasus nog aangenomen en behandeld worden in het kader van een geplande behandeling, uit vrees voor terroristische daden, hetgeen vastgesteld werd met een decreet.*

*Dat de beslissing derhalve de aangevoerde middelen schendt en dient te worden vernietigd.”*

## **2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:**

*“De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat uit het advies van de arts-adviseur en a fortiori uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de arts-adviseur rekening zou hebben gehouden met het stadium van evolutie van de voorgehouden aandoening. De verzoekende partij betwist in haar enig middel ook de vaststelling alsdat zij zou kunnen reizen of werkbekwaam zou zijn en zij beroept zich op het feit dat het standaard medisch getuigschrift dienaangaande geen vragen voorziet. De verweerder stelt vooreerst vast dat nergens in de toelichting bij het middel nader wordt ingegaan op de, blijkens de opgave van beweerdelijk geschonden rechtsregels, door verzoekende partij nochtans voorgehouden schending van artikel 3 EVRM.*

*Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoekende partij vermelde rechtsregel zou zijn geschonden, kan de verweerder zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen, zodat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schending van deze rechtsregel naar het oordeel van laatstgenoemde om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).*

*Betreffende de vermeende schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van art. 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt*

de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschafft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het enig middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Rusland behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoekende partij ook kan reizen naar dit land.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat daarbij rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Rusland, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

De verweerder wijst dienaangaande op de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bepaalt:

“Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van

*zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R.v.St. nr. 101.624 dd. 7.12.2001).” (R.v.V. nr. 1613 dd. 11.9.2007; R.v.V. nr. 3437 dd. 7.11.2007; R.v.V. nr. 3488 dd. 9.11.2007)*

*Verweerder laat gelden dat de verzoekende partij in haar enig middel op omstandige wijze louter feitelijke gegevens aanbrengt in verband met haar ziekte, waarbij zij kennelijk een medische herbeoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beoogt. Gelet op het voorgaande dient evenwel te worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een dergelijke beoordeling niet kan maken.*

*Het loutere feit dat verzoekende partij medische attesten heeft voorgelegd, waaruit verzoekende partij zelf afleidt dat zij voldoet aan de voorwaarden van art. 9ter van de wet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de arts-adviseur een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.*

*“De Raad wijst er op dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat de medische appreciatie van een aanvraag tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gebeurt door een ambtenaar-geneesheer (...) In de mate dat verzoeker het niet eens is met het oordeel van de arts-adviseur en meent dat zijn aandoening wel ernstig is, vraagt hij om een nieuwe beoordeling van de medische gegevens van verzoeker. Dit laatste is echter een beoordeling die niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toekomt.” (R.v.V. nr. 96.101 dd. 30.01.2013)*

*In zoverre de verzoekende partij kritiek lijkt te leveren op het feit dat het advies van de arts-adviseur niet voldoende omstandig is, laat verweerder gelden dat de arts-adviseur is belast met een specifieke wettelijke opdracht in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Inderdaad heeft de arts-adviseur in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet én artikel 3 EVRM (zie infra) een specifieke controletaak, die uiteraard volledig losstaat van de genezende taak van de behandelende arts van de betrokken vreemdeling.*

*Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar het land van herkomst, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen.*

*“Uit lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de beoordeling van de ziekte en of deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde. Deze ambtenaar-geneesheer dient volgens artikel 9ter van de vreemdelingenwet eveneens de mogelijkheden van en de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de betrokken vreemdeling verblijft, en de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, te beoordelen. Deze ambtenaar-geneesheer verschaft over al deze elementen een advies.” (R.v.V. nr. 85.215 dd. 21.02.2012)*

*Verweerder laat gelden dat uit het advies dd. 21.02.2014 afdoende blijkt dat door de arts-adviseur rekening werd gehouden met alle medische documenten dewelke door de verzoekende partij werden voorgelegd. Het loutere feit dat in het advies van de arts-adviseur niet uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van het stadium IIIA van de ziekte, doet geen afbreuk aan het feit dat door de arts-adviseur terdege werd nagegaan of de actuele noodzakelijke behandeling en opvolging in het herkomstland beschikbaar en toegankelijk zijn.*

*De verzoekende partij lijkt in haar enig middel de vaststelling te betwisten, als zou zij kunnen reizen, doch dienaangaande benadrukt door verweerder dat door de arts-adviseur slechts kon worden vastgesteld dat geen enkel bewijs werd voorgelegd dat de verzoekende partij niet in staat zou zijn om te reizen. Ook in het kader van onderhavig annulatieberoep beperkt de verzoekende partij zich dienaangaande tot loutere beweringen.*

*Terwijl nochtans moet worden benadrukt dat wanneer verzoekende partij een aanvraag indient, op haar de verplichting rust zich in deze procedure te bekwamen en alle nuttige stukken over te maken. “Het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren.” (R.v.V. nr. 26.814 van 30 april 2010)*

*“De bewijslast voor het bestaan van de ziekte rust derhalve op de schouders van de vreemdeling; verzoeker kan zijn eigen nalatigheid niet verschuiven naar de verwerende partij. De Raad merkt tevens op dat het aan verzoeker toekomt om, indien hij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indient, zijn actuele medische problematiek aan te tonen met actuele medische attesten. Dit houdt ook in dat verzoeker, indien hij in de loop van de procedure over*

recentere medische attesten beschikt, deze dient over te maken aan de verwerende partij zodat deze er bij het nemen van de bestreden beslissing rekening mee kan houden.” (R.v.V. nr. 72 455 van 22 december 2011, [www.rvv-cce.be](http://www.rvv-cce.be))

Eenzelfde opmerking dient te worden gemaakt nopens de voorgehouden werkonbekwaamheid van de verzoekende partij. Verweerder benadrukt dat het uiteraard aan de verzoekende partij toekomt om medische gegevens te verstrekken, waaruit desgevallend kan blijken dat zij inderdaad niet in staat is om te werken. Het loutere feit dat het standaard medisch getuigschrift geen uitdrukkelijke vraag stelt naar de werkbekwaamheid van betrokkene impliceert uiteraard niet dat de arts-adviseur zich hieromtrent niet zou hebben mogen uitspreken.

Verweerder benadrukt dat het loutere feit dat de verzoekende partij een andere mening is toegedaan dan de arts-adviseur en de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding niet volstaat om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten.

De verzoekende partij heeft nog kritiek op het feit dat de arts-adviseur vaststelt dat er sprake is van een heel goede remissie. De verzoekende partij meent dat de arts-adviseur minimaliseert dat er slechts sprake is van partiële remissie, waarbij nog steeds kankercellen aanwezig zijn.

In antwoord op de verzoekende partij haar kritiek, laat verweerder gelden dat uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat de vaststelling van de “heel goede remissie” werd overgenomen uit de door de verzoekende partij voorgelegde medische documenten, terwijl in elk geval moet worden benadrukt dat nergens werd besloten dat er sprake zou zijn van een volledige remissie of dat er geen kankercellen meer aanwezig zouden zijn.

Voorts houdt verzoekende partij nopens de tweede door de arts-adviseur geconsulteerde bron voor dat de informatie van de website waarnaar wordt verwezen enkel in het Russisch is opgesteld, zodat niet zou vaststaan dat de behandeling in Rusland beschikbaar is.

In zoverre de verzoekende partij voorhoudt dat zij geen kennis zou kunnen nemen van de betrokken informatie, stelt verweerder vast dat de verzoekende partij kennelijk heeft nagelaten het administratief dossier in te kijken, terwijl de relevante prints zich allen in het administratief dossier bevinden.

Verweerder laat verder gelden dat geen enkele wettelijke bepaling de gemachtigde van de Staatssecretaris ertoe verplicht dat van de door de arts-adviseur gehanteerde bronnen een vertaling moet worden voorzien.

Verweerder merkt bovendien op dat verzoekende partij van Russische nationaliteit is, zodat het geenszins kennelijk onredelijk is om aan te nemen dat de inhoud van een document dat in de Russische taal werd opgesteld voor verzoekende partij te begrijpen is, terwijl uit de vertaling wel degelijk blijkt dat noodzakelijke behandeling en opvolging beschikbaar is.

De verzoekende partij kan dan ook geenszins worden gevolgd waar zij poogt voor te houden dat de website waarnaar verwezen wordt, niet kan worden aangewend als informatiebron.

In zoverre de verzoekende partij kritiek levert op het feit dat enkel de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische behandeling in Rusland (Moskou) werd nagegaan terwijl zij van Tsjetsjeense afkomst is, laat verweerder gelden dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts voorschrijft dat beginsel slechts dient vast te staan dat er een adequate behandeling mogelijk is in “het land van herkomst” en niet in de regio van herkomst in het betreffende land.

Verweerder laat dienaangaande nog gelden dat uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat werd vastgesteld dat er in hoofde van de verzoekende partij geen contra-indicatie is om te reizen.

“Wat de geografische toegankelijkheid betreft, stellen verzoekers dat uit de stukken van ‘International SOS’, waarop de ambtenaar-geneesheer zich voor zijn advies baseerde en die verzoekers bij hun verzoekschrift hebben gevoegd, enkel blijkt dat de vereiste behandeling beschikbaar is in zorgcentra in Moskou en Ufa. Zij stellen dat zij afkomstig zijn van Vladikavkza in de republiek Noord-Ossetië, hetgeen respectievelijk 1.746 en 2.118 km verwijderd is van de steden Moskou en Ufa. Verzoekers geven aldus aan dat de ambtenaar-geneesheer ten onrechte niet is nagegaan of de vereiste medische zorgen en opvolging voor verzoeker voorhanden zijn in de regio waarvan zij afkomstig zijn in Rusland.

De Raad merkt evenwel op dat uit de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt dat in beginsel slechts dient vast te staan dat er een adequate behandeling mogelijk is in “het land van herkomst” en niet in de regio van herkomst in het betreffende land. Het volstaat dat verweerder vaststelt dat de behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, waaronder inbegrepen dat van verzoekers redelijkerwijze moet kunnen worden verwacht dat zij zich naar die welbepaalde plaats in het land van herkomst begeven waar verzoeker een behandeling kan verkrijgen. Er wordt in casu niet aannemelijk gemaakt dat het voor verzoekers zeer moeilijk of onmogelijk is om zich naar Moskou of Ufa te begeven voor de medische zorgen en opvolging of dat zij eventueel niet daar kunnen gaan wonen of zich vestigen indien dit vanuit medisch oogpunt vereist is. Verzoekers wijzen op de grote afstand die zij zullen moeten afleggen, doch dit gegeven is op zich onvoldoende om te besluiten dat de vereiste behandeling niet afdoende beschikbaar en/of toegankelijk is in het land van herkomst. De Raad merkt

verder ook op dat de ambtenaar-geneesheer vaststelde dat verzoeker in staat is te reizen, hetgeen niet wordt betwist. Het gegeven dat niet specifiek voor de regio van herkomst van verzoekers werd nagegaan of de vereiste medische zorgen aldaar voorhanden zijn, betekent verder ook nog niet dat deze medische zorgen aldaar niet voorhanden zijn, doch enkel dat dit niet afzonderlijk werd nagegaan. Verzoekers zelf brengen ook geen enkel stuk aan dat de medische zorgen en medicatie ook niet in hun regio van herkomst kunnen worden verkregen.” (R.v.V. nr. 100 526 van 5 april 2013)

“De Raad wijst erop dat het feit dat een behandeling moeilijk toegankelijk is omwille van logistieke, praktische of geografische redenen op zich geen doorslaggevende elementen zijn in de beoordeling van het EHRM. (Zie EHRM 15 februari 2000, nr. 46553/99, SCC v. Zweden (ontvankelijkheidsbeslissing); EHRM, 22 juni 2004, nr. 17868/03, Ndangoya v. Zweden (ontvankelijkheidsbeslissing))

2.13. Waar verzoekers betogen dat ze omwille van hun etnische achtergrond gediscrimineerd worden, stelt de Raad vast dat verzoekers hieromtrent geen begin van bewijs brengen (zie EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 99, punt (b) en RvS 20 mei 2005, nr. 144.754).

De verzoekers tonen niet met concrete elementen aan dat ze omwille van hun Tsjetsjeens origine geen toegang zouden hebben tot de medische zorgen en medicatie noodzakelijk voor de specifieke aandoening van eerste verzoekster.

In het advies wordt daarenboven gemotiveerd dat de Russische overheid aan alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering garandeert, wat wordt gebaseerd op het IOM Country Fact Sheets, Russian Federation van 2011, hetgeen steun vindt in het administratief dossier.

Verzoekers slagen er dan ook niet in om met hun algemeen betoog de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.” (R.v.V. nr. 100 349 van 2 april 2013)

De verzoekende partij haar kritiek kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Na grondig onderzoek kon de arts-adviseur tot het besluit komen dat de zorgen en opvolging zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in Rusland. De ongestaafde beweringen van verzoekende partij doen hier geen afbreuk aan. Gelet op het feit dat de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn, kan er geen aandoening worden

weerhouden in hoofde van verzoekende partij die beantwoordt aan een aandoening bedoeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De arts-adviseur stelde dan ook vast dat ‘Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de ziekte op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.’

Verzoekende partij beperkt zich evenwel tot het uiten van vage en ongestaafde beweringen, doch gaat niet in op de concrete motieven van het medisch advies en de bestreden beslissing.

Het loutere feit dat verzoekende partij het kennelijk oneens is met de bestreden beslissing, volstaat uiteraard geenszins om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te leiden. Verzoekende partij haar beschouwingen kunnen geen afbreuk doen aan de gedegen motivering van de gemachtigde.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3. De Raad merkt op dat artikel 62 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet en een advies van een ambtenaar-geneesheer, immers vastgesteld dat uit

het door verzoekster voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft. In het advies van de ambtenaar-geneesheer waarnaar in deze beslissing expliciet wordt verwezen en dat samen met deze beslissing aan verzoekster ter kennis werd gebracht en waarvan de inhoud derhalve dient te worden geacht deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt verder toegelicht dat een adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Zij laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

In de mate dat verzoekster aangeeft van oordeel te zijn dat de motivering van de bestreden beslissing inhoudelijk niet correct is, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.*

*De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”*

Uit deze bepaling blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan worden toegestaan indien de aanvrager bewijst dat zijn leven of fysieke integriteit in gevaar zijn of indien hij in een onmenselijke of vernederende situatie dreigt terecht te komen omdat er geen adequate behandeling bestaat voor zijn gezondheidsprobleem in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Het komt enkel aan een door verweerder aangestelde arts toe om het al dan niet bestaan van dit reëel risico te beoordelen.

In casu heeft de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer het volgende advies verstrekt:

*“Ik kom terug op uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van haar vraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 16.01.2013.*

*Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:*

- Het medisch getuigschrift d.d. 24/08/2012 (3 pagina's) opgesteld door dr. L, oncoloog: IgA Kahler waarvoor toediening van tweede cyclus chemotherapie. In de voorgeschiedenis worden sectio (tweemaal) en een hartoperatie als kind vermeld.*

- Het standaard medisch getuigschrift d.d. 08/09/2013 opgesteld door dr. V, spoedarts in opleiding: IgA Kahler.
- Het medisch getuigschrift d.d. 08/01/2013 opgesteld door dr. V: opname voor chemotherapie en stamcelcollectievoorbereiding.
- Het medisch getuigschrift d.d. 08/01/2013 opgesteld door dr. B: de betrokkene werd opgenomen voor stamceltransplantatie met als resultaat een zeer goede partiële remissie.
- Het medisch getuigschrift d.d. 13/06/2013 opgesteld door dr. B, hematoloog: de betrokkene lijdt aan een hematologische aandoening waarvoor blijvende opvolging nodig zou zijn.
- Het medisch getuigschrift d.d. 26/12/2013 opgesteld door dr. B: de betrokkene wordt maandelijks gevolgd.
- Het standaard medisch getuigschrift d.d. 24/01/2014 ingevuld door dr. B: morbus Kahler waarvoor 11/01/2013 stamceltransplantatie.

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschriften blijkt dat deze 48-jarige vrouw werd behandeld wegens morbus IgA Kahler met chemotherapie en een stamceltransplantatie met als resultaat een "zeer goede partiële remissie". In de voorgeschiedenis worden sectio (twee maal) en een hartoperatie als kind vermeld.

Sectio en een hartoperatie als kind worden enkel in de voorgeschiedenis vermeld. Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschriften blijkt geen nood tot een heringreep of opvolging. Ik beschouw deze problematiek als voldoende behandeld.

Volgens de ter staving van de aanvraag voorgelegde meest recente getuigschrift d.d. 24/01/2014 neemt de betrokkene volgende medicamenteuze behandeling: bisfosfonaten zoals bijvoorbeeld zoledroninezuur (Zometa®). Ik beschouw haar medicamenteuze behandeling en een opvolging door een hematoloog als essentieel.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene): Informatie van de website <http://qris.rosminzdrav.ru/GRLS.asox> van het Rijksregister Informatie van de website [http://www.hematology.ru/omni/resource/lpu\\_moscuv/](http://www.hematology.ru/omni/resource/lpu_moscuv/)

De behandeling met zoledroninezuur is mogelijk volgens (1 ).

De opvolging door een hematoloog is mogelijk volgens (2).

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst terugname:

Verwijzend naar de Nota Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf d.d. 21/02/2014:

Wat betreft de toegankelijkheid van de medicatie dient verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E. V.R.M. (Arrest nr. 81574 van 23 mei 2012)

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijke opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Rusland.

Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

De staat garandeert alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering (OMS) - (de overheid selecteert de verzekeringsmaatschappijen in elke regio) die gefinancierd wordt uit de staatsbegroting, belastinginkomsten en andere bronnen. De bijdragen voor de verzekering worden betaald door de werkgever of, voor werklozen, gepensioneerden en kinderen, door de staat. Iedereen is dus verzekerd. De gratis gezondheidszorg dekt de volgende diensten: medische bijstand in noodgevallen, ambulante medische dienstverlening (met inbegrip van preventieve behandelingen, diagnoses en behandeling van ziekten, zowel thuis als in poliklinieken) en hospitalisatie. Elke persoon in het orv7S-systeem heeft een speciale, plastic ziektekostenverzekeringskaart met een persoonlijk nummer. (Deze kaart wordt afgegeven op basis van een overeenkomst tussen een persoon en een verzekeringsmaatschappij. De burgers krijgen deze overeenkomst en een plastic kaart wanneer ze in het systeem geregistreerd worden.) Deze kaart geeft elke burger toegang tot de gezondheidszorg op het grondgebied van de Russische Federatie, ongeacht zijn woonplaats.

Mensen komen op het juiste niveau van specialisatie terecht op basis van een systeem van doorverwijzing. De patiënt kan zelf het hospitaal of de specialist kiezen naargelang waar hij of zij de kwaliteit van de zorgen het beste vindt. <sup>2</sup>

De algemene regel is dat Russische burgers medicatie kopen op eigen kosten. Er zijn geen vaste prijzen voor medicijnen in de Russische Federatie, de prijzen variëren van regio tot regio. Maar de staat voorziet toch gratis medicijnen voor mensen die lijden aan welbepaalde aandoeningen.<sup>3</sup>

Verder kan betrokkene beroep doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM). De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun re-integratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven.<sup>4</sup>

Er is geen strikte noodzaak tot mantelzorg. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Rusland geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Bovendien legt betrokkene geen enkel bewijs voor dat men niet in staat is te reizen, waardoor kan aangenomen worden dat een terugkeer naar Rusland mogelijk is.

Concluderend kan gesteld worden dat de nodige zorgen toegankelijk zijn in Rusland.

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

<sup>1</sup> IOM Country Fact Sheet, Russian federation, 2011 blz. 8,9

<sup>2</sup> IOM Country Fact Sheets, Russian Federation 2011 , p.8-10

<sup>3</sup> IOM Country Fact Sheets, Russian Federation, 201 , p.8-10

<sup>4</sup> REAB-programma - <http://avrr.belgium.iom.int/nl/over-reab/wat-is-reab/wat-is-bijstand-bij-terugkeer.html>

Vooreerst moet er worden vastgesteld dat de ambtenaar- geneesheer niet ontkent dat de ziekte van de verzoekende partij ernstig is. Hij concludeert evenwel dat de behandeling voor de ziekte beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst zich baserend op verschillende bronnen waaronder websites waarnaar hij verwijst. Integendeel met wat de verzoekende partij stelt, kunnen deze websites, met uitzondering van <http://qris.rosminzdrav.ru/GRLS.aspx> (lijst medicatie) door eenieder geraadpleegd worden, vertaald in het Nederlands, en is in het administratief dossier een afschrift van het rapport van IOM "Terugkeer naar de Russische Federatie" aanwezig waaruit de toegankelijkheid en beschikbaarheid blijkt, informatie niet in concreto weerlegd wordt door de verzoekende partij. Bovendien spreekt de verzoekende partij bij gebreke aan tegenindicaties Russisch nu het haar land van herkomst betreft en zijzelf stelt van de Russische Federatie afkomstig te zijn. Voorts heeft de ambtenaar-geneesheer rekening gehouden met het medisch attest d.d. 24/01/2014 ingevuld door dr. B. met melding van morbus Kahler waarvoor 11/01/2013 stamceltransplantatie, nu dit attest is opgesomd in het overzicht van de medische stukken in het advies. Ook het alsdan toegevoegd opnameverslag, waar gemeld wordt op de laatste pagina dat de verzoekende partij in stadium III verkeert, is betrokken in het medisch advies omdat de ambtenaar-geneesheer besluit dat er een "zeer goede partiële remissie" voorhanden is, wat niet vermeld staat in het standaard medisch getuigschrift van 24 januari 2014. De verzoekende partij houdt tevergeefs voor dat geen rekening zou zijn gehouden met het stadium van de ziekte van de verzoekende partij. Dit klemmt nog meer nu wordt voorgehouden dat de conclusie van de arts van de verwerende partij onjuist is, maar dit gegeven niet met enig medisch stuk dat diens bevindingen tegensprekt, wordt gestaafd. Gelet op de goede remissie en op het ontbreken van enig bewijs betreft de mogelijkheid tot reizen en werken van de verzoekende partij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, is het evenmin onredelijk te besluiten dat beide mogelijk zijn. Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat in het standaard medisch getuigschrift van 24 januari 2014 er een streep is aangeduid bij de vraag of er mantelzorg nodig is en aldus de behandelde geneesheer te kennen geeft dat geen mantelzorg nodig is. Het spreekt voor zich dat de verwerende partij maar rekening kan houden met de gegevens die haar bekend zijn gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. Voorts komt het de verzoekende partij toe de verwerende partij in het kader van een aanvraag zo volledig mogelijk in te lichten. Nergens blijkt dat enig gegeven betreffende de werkonbekwaamheid werd kenbaar gemaakt.

Waar de verzoekende partij het onderzoek van de arts aangesteld door de verwerende partij bekritiseert omdat hij enkel ziekenhuizen gelegen in Moskou als beschikbaar weerhoudt, dient er te worden

vastgesteld dat de verzoekende partij geen reden bekend maakt waarom zij niet in Moskou zou kunnen wonen terwijl de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet evenmin vergt dat een onderzoek geschiedt naar de regio van waar de verzoekende partij stelt afkomstig te zijn. Immers moet er worden nagegaan of er een behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. Voorts blijkt uit de bronnen waarop de verwerende partij zich steunt dat er verschillende ziekenhuizen zijn opgesomd in Moskou.

Waar de verzoekende partij stelt dat er in Astrakan geen vreemdelingen zoals zij, afkomstig uit het Noordelijke Kaukasus worden aanvaard, is dit reden temeer om in Moskou te wonen. De verzoekende partij geeft geen reden waarom een verblijf in Moskou niet redelijkerwijze mag en kan worden verwacht. Temeer blijktens het medisch getuigschrift van 24 januari 2014 geen mantelzorg nodig was.

De uitgebreide beschrijvingen van de ziekte van de verzoekende partij in het verzoekschrift, en de kenmerken ervan met verwijzingen en citaten uit de medische literatuur doen aan het voorgaande geen afbreuk, daargelaten de vaststelling dat het de Raad niet toekomt het medisch onderzoek van de verzoekende partij opnieuw te gaan doen.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatie-bevoegdheid waarover de door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding aangestelde ambtenaar-geneesheer beschikt.

Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht of enige vorm van machtsoverschrijding blijkt niet.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

De Raad stelt vast dat verzoekster weliswaar aanvoert dat de bestreden beslissing in strijd is met het evenredigheidsbeginsel, maar dat zij met haar uiteenzetting niet aantoonde dat de ambtenaar-geneesheer verkeerdelijk oordeelde dat de aangevoerde medische problematiek niet voldoet aan de voorwaarden die zijn voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Het is de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding evenwel niet toegestaan om in strijd met de door de wetgever voorziene voorwaarden een aanvraag om machtiging tot verblijf in te willigen en de loutere verwijzing naar het evenredigheidsbeginsel laat niet toe af te wijken van een door de wetgever voorziene norm (Cass.12 december 2005, AR C040157F).

Daarenboven dient erop te worden gewezen dat het EHRM reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN